

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, (hierna: de rechtbank) van 24 maart 2010 in zaak nr. 10/8047 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. De vreemdeling heeft zijn hoger beroep aangevuld bij brief van 31 maart 2010. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de vreemdeling klaagt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de slagingskans van de aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor verblijf bij partner, zijnde een burger van de Unie, in de onderhavige procedure niet ter toets staat en zolang daarop nog niet is beslist en niet vaststaat dat deze gehonoreerd zal worden, de minister op goede gronden de bewaring kan laten voortduren, is deze klacht terecht voorgedragen. De rechter in vreemdelingenzaken dient in het kader van de beoordeling van de bewaring zelfstandig te beoordelen of aan de voorwaarden voor rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan is voldaan. De afgifte van een verblijfsdocument ten bewijze van rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan is geen constitutief besluit, doch een declaratoire handeling. De grief leidt evenwel niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Daartoe wordt het volgende overwogen.

2.1.1. Ingevolge artikel 8.7, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) is hoofdstuk 8, afdeling 2, paragraaf 2 EG/EER van het Vb 2000 van toepassing op vreemdelingen die de nationaliteit bezitten van een staat die partij is bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, dan wel van Zwitserland, en die zich naar Nederland begeven of in Nederland verblijven.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, is deze paragraaf eveneens van toepassing op de ongehuwde partner die een vreemdeling als bedoeld in het eerste lid naar Nederland begeleidt of zich bij hem in Nederland voegt en die een deugdelijk bewezen duurzame relatie met de vreemdeling heeft.

Ingevolge artikel 8:11, tweede lid, voor zover thans van belang, heeft de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, vierde lid, die niet de nationaliteit bezit van een staat als bedoeld in het eerste lid van dat artikel en beschikt over een geldig paspoort, rechtmatig verblijf gedurende een periode van drie maanden na inreis.

Ingevolge artikel 8.8, vierde lid, wordt een vreemdeling die niet beschikt over het vereiste document voor de grensoverschrijding, niet uitgezet dan nadat hem gedurende een redelijke termijn de gelegenheid is gegeven dat document te verkrijgen of op andere wijze te laten vaststellen of bewijzen dat hij recht op vrij verkeer en verblijf geniet.

2.1.2. Gelet op artikel 8.11, tweede lid, gelezen in samenhang met artikel 8.7, vierde lid, van het Vb 2000, is voor rechtmatig verblijf op de voet van eerstgenoemd artikellid vereist dat de betrokken vreemdeling, naast deugdelijk bewijs van zijn duurzame relatie met een burger van de Unie, beschikt over een geldig paspoort. Nu de vreemdeling is staandegehouden na het doen van aangifte van vermissing van zijn paspoort, wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan. Reeds daarom is geen sprake van rechtmatig verblijf op de voet van artikel 8:11 van het Vb 2000. Aan de beoordeling of de vreemdeling een deugdelijk bewezen duurzame relatie met een burger van de Unie heeft, wordt gelet hierop niet toegekomen.

Dat de vreemdeling op grond van artikel 8.8, vierde lid, van het Vb 2000 de mogelijkheid dient te worden geboden binnen een redelijke termijn alsnog een document voor de grensoverschrijding over te leggen alvorens te kunnen worden uitgezet, staat aan de inbewaringstelling op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) niet in de weg, omdat de vreemdeling op het moment van de inbewaringstelling niet had aangetoond dat hij rechtmatig verblijf had op de voet van artikel 8.11 van het Vb 2000.

2.2. Hetgeen voor het overige in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid
van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

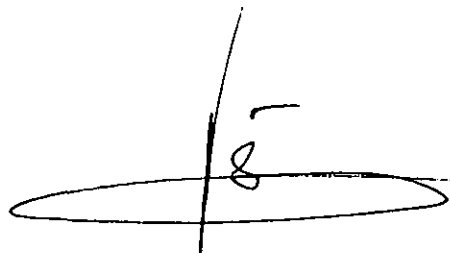
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 mei 2010

343.

Verzonden: 3 mei 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

6.

Postadres Postbus 284
2501DG 's-Gravenhage

Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door R. Grootens
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 01/03/2010
Datum 01/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Ryan Grootens, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit(en) : Turkse
Geslacht : mannelijk

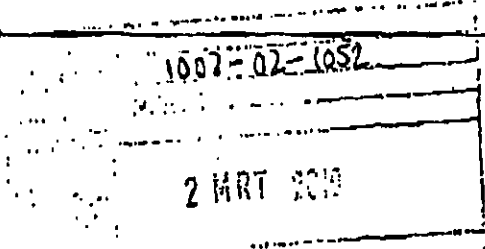
de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Geen middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Haaglanden
Datum : 01/03/2010
Tijd : 19:08 uur.

V.nr.

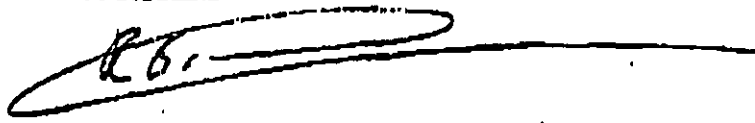
Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd: 3. Mrt. 2010 14:35 Nr. 3857

RO

Minister RB
De ~~Staatssecretaris~~ van Justitie,
namens de ~~Staatssecretaris~~ Minister, RB
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
R Grootans

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudend te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 10 / 8047 VRONTN

UITSpraak, als bedoeld in artikel 94, derde lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

thans verblijvend op de Detentieboot Dordrecht te Dordrecht, eiser,

en

de Minister van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 1 maart 2010.

Kenmerk: 1003.02.1052.

V-nummer:

1. Procesverloop

Bij het in de aanhef van deze uitspraak vermelde besluit heeft verweerder eiser in vreemdelingenbewaring gesteld.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld. Dit beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Verweerder heeft de stukken die op de zaak betrekking hebben aan de rechtbank gezonden.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgehad op 15 maart 2010. Ter zitting is eiser in persoon verschenen, gehoord met behulp van M. Bozaslan, tolk in de Turkse taal en bijgestaan door M. Yildirim, advocaat te Den Haag. Verweerder zich laten vertegenwoordigen door E.M. Ehrencron-Plante, in dienst van het Ministerie van Justitie.

Het onderzoek ter zitting is geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen nadere informatie aan de rechtbank te doen toekomen. Dat is gebeurd bij brief van 18 maart 2010. Daarop is gereageerd door eiser bij brief van 17 maart 2010. Partijen hebben toestemming gegeven zonder nadere zitting uitspraak te doen. De rechtbank heeft daarop op 18 maart 2010 het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

Eiser stelt te zijn geboren op _____ en de Turkse nationaliteit te hebben.

Op grond van artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) moet de rechtbank beoordelen of, voor zover bestreden, de bewaring in strijd is met deze wet dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Eiser heeft gesteld dat zijn staandehouding onrechtmatig is geschied. Hij heeft daartoe aangevoerd dat verweerder uit het doen van aangifte van verlies van zijn paspoort in combinatie met het tonen van zijn Turkse nufus geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf mocht destilleren. Eiser beroept zich hierbij op de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 29 december 2009 (LJN: BK9347) en voert aan dat hij bij het willen doen van aangifte van verlies van zijn paspoort, nimmer uit eigen beweging heeft verklaard dat hij alhier illegaal verblijft.

Reg.nr. AWB 10 / 8047 VRONTN

pagina 2 van 3

Eiser heeft verder gesteld dat het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding op een aantal punten, waaronder zijn voornaam en achternaam, onjuistheden bevat.

Verder heeft eiser gesteld dat drie gronden van de maatregel van inbewaringstelling onjuist zijn. Hij heeft daartoe aangevoerd dat de grond 'niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000' onterecht aan de maatregel ten grondslag is gelegd nu eiser beschikt over een Turkse nufus. Verder heeft eiser aangevoerd dat de grond 'geen vaste woon-verblijfplaats heeft' onjuist is, nu hij voorheen bij zijn broer woonde en thans samenwoont met zijn vriendin. Ook de grond 'geen middelen van bestaan heeft' is onterecht aan de maatregel ten grondslag gelegd, nu eiser voorheen door zijn broer werd onderhouden en zijn vriendin inkomsten geniet.

Ten slotte heeft eiser gesteld dat nu hij een 'EU toetsingsaanvraag voor verblijf bij partner' heeft ingediend en grote kans bestaat dat deze aanvraag gehonoreerd zal worden, dit - mede gelet op de overige door hem aangevoerde gronden - tot opheffing van de inbewaringstelling moet leiden.

Met betrekking tot de staandehouding overweegt de rechtbank als volgt.

- Uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding blijkt dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf niet louter is ontstaan door de aangifte van het verlies van het Turkse paspoort en het overleggen van de Turkse nufus, maar dat ook de informatie die naar aanleiding van het contact met de vreemdelingenpolitie boven tafel is gekomen, - namelijk dat eiser niet voorkomt in het bedrijfsprocessen - systeem, een significante rol hierbij heeft gespeeld.

De rechtbank acht voldoende grond aanwezig om het redelijk vermoeden van illegaal verblijf op voornoemde gegevens te baseren en oordeelt dat geen sprake is van een onrechtmatige staandehouding. De rechtbank merkt op dat het contact opnemen met de vreemdelingenpolitie plaatsgevonden heeft in het kader van de uitvoering van algemene politietaken en dat de uitvoering van algemene politietaken en de daarbij verrichte onderzoeken bij de vreemdelingenrechter niet ter toetsing voorliggen.

- De uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam, van 29 december 2009, waarop eiser zich beroept, is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vernietigd bij uitspraak van 15 februari 2010.

Met betrekking tot het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding oordeelt de rechtbank verder dat eiser, ondanks dat niet alle gegevens volledig correct zijn opgenomen, niet in zijn belangen is geschaad, nu voornoemd proces-verbaal op de essentiële punten geen onjuistheden bevat.

Met betrekking tot de gronden van de inbewaringstelling overweegt de rechtbank als volgt. Bij het bestreden besluit heeft verweerder eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting in bewaring gesteld. Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiser niet beschikt over een geldig identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en niet beschikt over middelen van bestaan.

Met betrekking tot de grond 'niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000' overweegt de rechtbank dat eiser ingevolge artikel 4.21, eerste lid, onder a van het Vreemdelingenbesluit 2000, moet beschikken over een document voor grensoverschrijding waarin het benodigde visum is aangekend of waarin een aantekening omtrent de verblijfsrechtelijke positie is geplaatst. Nu eisers Turkse nufus hieraan niet voldoet, heeft verweerder deze grond naar het oordeel van de rechtbank terecht aan de maatregel van inbewaringstelling ten grondslag gelegd.

Met betrekking tot de grond 'geen vaste woon- of verblijfplaats heeft', overweegt de rechtbank dat sprake is van een vaste woon- of verblijfplaats indien eiser ingeschreven is op een gesteld adres in de Gemeentelijke Basis Administratie. Nu eiser niet over een dergelijke GBA-inschrijving beschikt, heeft verweerder - naar het oordeel van de rechtbank - deze grond eveneens terecht aan de maatregel van inbewaringstelling ten grondslag gelegd.

Met betrekking tot de grond 'geen middelen van bestaan heeft', overweegt de rechtbank dat

Reg.nr: AWB 10 / 8047 VRONTN

pagina 3 van 3

eiser zelfstandig moet beschikken over middelen van bestaan. Nu eiser niet zelfstandig, maar via zijn broer en/of zijn vriendin over middelen beschikt, heeft verweerder - naar het oordeel van de rechtbank - ook deze grond terecht aan de maatregel ten grondslag gelegd. Gelet op deze gronden heeft verweerder zich op het standpunt mogen stellen dat de openbare orde de inbewaringstelling van eiser vorderde, omdat er aanwijzingen waren om te vermoeden dat hij zich aan zijn uitzetting zou onttrekken.

Met betrekking tot de EU toetsingsaanvraag voor verblijf bij partner overweegt de rechtbank als volgt.

Allereerst merkt de rechtbank op dat de slagingskans van voornoemde aanvraag in deze procedure niet ter beoordeling voorligt.

Naar het oordeel van de rechtbank kan verweerder op goede gronden de inbewaringstelling laten voortduren, zolang niet op de EU toetsingsaanvraag voor verblijf bij partner is beslist en niet vaststaat dat deze gehonoreerd zal worden.

Gelet hierop is het beroep ongegrond. Het verzoek om toekenning van schadevergoeding wordt afgewezen.

3. Beslissing

De rechtbank:

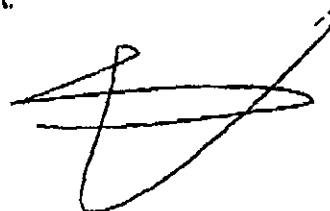
- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door M.A.H. Span-Henkens, rechter, in tegenwoordigheid van G. de Keizer als griffier en in het openbaar uitgesproken op 24 maart 2010.

w.g. G. de Keizer

w.g. M. Span-Henkens

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: **24 MAART 2010**

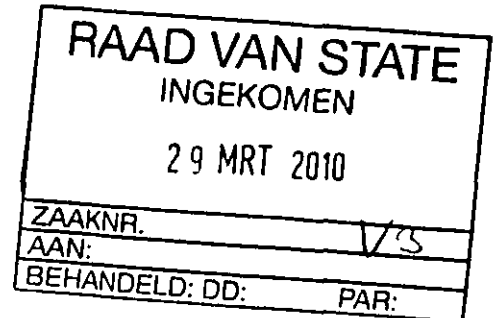
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 8:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 8:6 van de Awb is niet van toepassing.

Mr M. Yildirim, LL.M.
Anna Paulownastraat 105
2518 BD Den Haag
Tel: 070 - 392 53 67
Fax: 070 - 392 53 68

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
T.a.v. Hoger beroep vreemdelingenzaken, Kamer 4
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Per telefax: 070-365 13 80

Den Haag, 29 maart 2010

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN RAAD VAN STATE

Nr.

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake

Appellant
Gemachtigde: mr M. Yildirim, LL.M
Advocaat te Den Haag.

Tegen

De Staatssecretaris van Justitie,
Verweerder:

Geven eerbiedig te kennen:

De heer _____, geboren te _____ (Turkije) op _____, wonende te _____ aan _____, hierna te noemen "appellant", te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de Anna Paulownastraat 105, (2518 BD) ten kantore van de advocaat Mr M. Yildirim, LL.M., die -gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000- door hem bepaaldelijk wordt gemachtigd om dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen alsmede hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 24 maart 2010, met het kenmerk AWB 10/8047 VRONTN (Prod. 1).

Inleiding

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 24 maart 2010, met het kenmerk AWB 10/8047 VRONTN in welke uitspraak de rechtbank het beroep, welk beroep hier als geheel herhaald en ingelast wordt beschouwd, tegen het besluit van verweerder van 01 maart 2010, waarbij de heer _____ in bewaring is gesteld, ongegrond heeft verklaard.

In het onderstaande volgen de grieven met een toelichting daarop.

1.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2 met betrekking tot de staande houding overwogen dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf niet louter is ontstaan door de aangifte van het verlies van het Turkse paspoort en het overleggen van de Turkse nufus, maar dat ook de informatie die naar aanleiding van het contact met de vreemdelingenpolitie boven tafel is gekomen, een significante rol hierbij heeft gespeeld.

1.1. Toelichting

Blijkens het proces-verbaal van staande houding, overbrenging en ophouding, ingevolge artikel 50, eerste, tweede of derde lid van de Vreemdelingenwet 2000 d.d. 01 maart 2010 van de hoofdagent van politie Haaglanden E.M.T. Kossen (verbalisant) is het redelijk vermoeden van illegaal verblijf het feit dat bij de aangifte van het verlies van zijn Turkse paspoort, die dag omstreeks 14.20 uur, appellant aan de baliemedewerkster een Turkse Nüfus (Turks identiteitsbewijs) toont, waarna verbalisant contact heeft opgenomen met de vreemdelingenpolitie die haar vertelt dat appellant niet voorkomt in het bedrijfsprocessensysteem.

1.2.

Verder stelt verbalisant dat omdat van de staande gehouden persoon de identiteit niet onmiddellijk kon worden vastgesteld en bleek dat de betrokken persoon geen rechtmatig verblijf had, heeft zij de vreemdeling op grond van artikel 50, tweede of derde lid van de Vw 2000 overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor in de Heemstraat 168 te Den Haag, zijnde het politiebureau waar appellant opdat moment was om aangifte te doen van verlies van zijn paspoort.

1.3.

Artikel 50 Vw 2000

"De ambtenaren belast met de grensbewaking en de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen, zijn bevoegd, hetzij op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren hetzij ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie. Degene die stelt Nederlander te zijn, maar dat niet kan aantonen, kan worden onderworpen aan de dwangmiddelen als bedoeld in het tweede en vijfde lid. Bij algemene maatregel van bestuur worden de documenten aangegeven waarover een vreemdeling moet beschikken ter vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

2. Indien de identiteit van de staande gehouden persoon niet onmiddellijk kan worden vastgesteld, mag hij worden overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor. Hij wordt aldaar niet langer dan gedurende zes uren opgehouden, met dien verstande, dat de tijd tussen middernacht en negen uur voormiddags niet wordt meegerekend".

1.4.

Appellant verschijnt bij de baliemedewerkster van politiebureau De Heemstraat om aangifte te doen van het verlies van zijn Turks paspoort. De baliemedewerkster is een medewerkster van de serviceorganisatie en heeft de bevoegdheid om het verlies van een paspoort te verwerken in het bedrijfsprocessensysteem, waarna een bewijs van aangifte van verlies wordt afgegeven.

1.5.

Deze zogenaamde aangifte van verlies betreft geen vreemdelingenrechtelijke handelingen en ook geen opsporingshandelingen. Dit betreft alleen het registreren van een verloren voorwerp. Nadat de baliemedewerkster appellant om zijn naam had gevraagd, gaf hij ter illustratie en verduidelijking, omreden dat hij een niet zo'n eenvoudige naam heeft, zijn Nüfus (Turks identiteitsbewijs). Hierna nam de baliemedewerkster zijn naam over in het systeem.

1.6.

Blijkens de tweede alinea is appellant kennelijk hierom staande gehouden. In het proces-verbaal komt niet uitdrukking waarom appellant is staande gehouden en waaruit 'op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren hetzij ter bestrijding van illegaal verblijf na grensoverschrijding' dit is gebleken.

1.7.

Tevens is onduidelijk wie nu de staande houding heeft verricht. Kennelijk heeft de baliemedewerkster de staande houding verricht, want hierna wordt er door verbalisant contact opgenomen met de vreemdelingenpolitie.

1.8.

De bevoegdheid tot staande houding komt de baliemedewerkster niet toe. Immers zij is geen "ambtenaar belast met de grensbewaking of ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen" als bedoeld in artikel 50.

1.9.

Verder is er geen legitimatieplicht als je een verloren voorwerp aan het politiebureau komt aangeven. Derhalve is de constatering dat er in strijd met artikel 8a van de Politiewet 'voorzover dit redelijkerwijs noodzakelijk is voor de uitoefening van de politictaak' juist.

1.10.

De constatering dat eerst nadat de verbalisant contact heeft gehad met de vreemdelingenpolitie het vermoeden tot illegaal verblijf is gerezen is derhalve in strijd met bovengenoemd artikel daar in eerste instantie geen objectieve feiten en omstandigheden aanwezig waren waarop men kon vermoeden dat appellant illegaal in Nederland verbleef.

1.11.

Dit klemt temeer nu ook de rechtbank constateert in de aangevallen uitspraak dat "ook de informatie die naar aanleiding van het contact met de vreemdelingenpolitie boven tafel is gekomen, een significante rol hierbij heeft gespeeld.

1.12.

Het kan dus niet anders zijn dan dat het uiterlijk en de taal een doorslag geven rol te hebben gespeeld bij het vaststellen of er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf was van appellant.

Hiermee heeft de rechtbank miskent dat er kennelijk discriminatoire overwegingen een rol hebben gespeeld bij de staande houding van appellant.

2. Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw Afdeling dan ook:

- Doende wat de rechtbank had behoren te doen, het beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren;
- Met veroordeling van verweerder van de door appellant geleden schade.

Hoogachtend,

Mr M. Yildirim, advocaat

Mr M. Yildirim, LL.M.
 Anna Paulownastraat 105
 2518 BD Den Haag
 Tel: 070 - 392 53 67
 Fax: 070 - 392 53 68

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 T.a.v. Hoger beroep vreemdelingenzaken, Kamer 4
 Postbus 16113
 2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3 1 MRT 2010	
ZAAKNR.	
AAN: <i>V3-Cock</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per telefax: 070-365 13 80

Den Haag, 31 maart 2010

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN RAAD VAN STATE

Nr.201 002 997 / 1 / V3

AANVULLEND HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake

Appellant
 Gemachtigde: mr M. Yildirim, LL.M
 Advocaat te Den Haag.

Tegen

De Staatssecretaris van Justitie,
 Verweerder:

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____ geboren te _____ (Turkije) op 0 _____ wonende te _____ aan hierna te noemen "appellant", te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de Anna Paulownastraat 105, (2518 BD) ten kantore van de advocaat Mr M. Yildirim, LL.M., die -gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000- door hem bepaaldelijk wordt gemachtigd om dit aanvullend hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen alsmede hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 24 maart 2010, met het kenmerk AWB 10/8047 VRONTN (Prod. I).

Inleiding

Appellant is op 29 maart 2010 in hoger beroep gekomen tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 24 maart 2010, met het kenmerk AWB 10/8047 VRONTN in welke uitspraak de rechtbank het beroep, welk beroep hier als geheel herhaald en ingelast wordt beschouwd, tegen het besluit van verweerder van 01 maart 2010, waarbij de heer _____ in bewaring is gesteld, ongegrond heeft verklaard.

Aanvullend volgt in het onderstaande de grieven met een toelichting daarop.

1.

Aanvullend Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2 met betrekking tot de staande houding overwogen dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf niet louter is ontstaan door de aangifte van het verlies van het Turkse paspoort en het overleggen van de Turkse Nüfus (Turks identiteitsbewijs), maar dat ook de informatie die naar aanleiding van het contact met de vreemdelingenpolitie boven tafel is gekomen, een significante rol hierbij heeft gespeeld.

1.1. Toelichting identiteitsbewijs

Appellant is in het bezit van een geldig identiteitsbewijs, nl een Nüfus. Door verweerder wordt de Nüfus gezien als een geldig identiteitsbewijs. Immers, bij het overleggen van dit identiteitsbewijs behoeft verweerder betrokken vreemdeling niet meer te presenteren bij het consulaat, omdat de identiteit vaststaat. De identiteit van appellant stond dus wel terstond vast en behoeft geen controle. Appellant heeft zijn Nüfus afgegeven om zijn naam op een juiste wijze gespeld te krijgen. Appellant is analfabeet en kan derhalve niet op een juiste manier zijn naam spellen. Het kan dus niet anders zijn dan dat het uiterlijk en de taal een doorslag geven rol te hebben gespeeld bij het vaststellen of er een redelijk vermoeden van illegaal verblijf was van appellant.

1.2.

Appellant meent dat hij een beroep kan doen op de uitspraak van de rechtbank van 29 december 2009 (AWB 09/45916) omdat appellant bij het doen van aangifte van vermissing niet uit eigener beweging heeft verklaard dat hij illegaal is. De rechtbank oordeelde dat het *"nu doen van aangifte van vermissing van een paspoort en het daarbij enkel kunnen tonen van een kopie van dat paspoort, naar objectieve maatstaven gemeten geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf valt te destilleren, de staande houding onrechtmatig is."*

Dat in de uitspraak van uw Raad d.d. 15 februari 2010, nummer 201000135/1/V3, de conclusie wordt getrokken dat de vreemdeling aan de verbalisant heeft verklaard dat hij niet rechtmatig in Nederland verblijft en derhalve hieraan een redelijk vermoeden van illegaal mag worden geconcludeerd, maakt dit niet anders, nu vastgesteld kan worden dat appellant dit zelf nimmer heeft verklaard.

1.3.

Dit klemt temeer nu ook de rechtbank constateert in de aangevallen uitspraak dat "ook de informatie die naar aanleiding van het contact met de vreemdelingenpolitie boven tafel is gekomen, een significante rol hierbij heeft gespeeld.

1.4. Aanvulling op de staande houding

Tevens is onduidelijk wie nu de staande houding heeft verricht. Kennelijk heeft de baliemedewerkster de staande houding verricht, want hierna wordt er door verbalisant contact opgenomen met de vreemdelingenpolitie.

1.5.

De bevoegdheid tot staande houding komt de baliemedewerkster niet toe. Immers, zij is geen "ambtenaar belast met de grenshewaking of ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen" als bedoeld in artikel 50. Blijkens artikel 47 Vw 2000 zijn met het toezicht op de naleving van de wettelijke voorschriften met betrekking tot vreemdelingen belast de ambtenaren van politie als bedoeld in artikel 3, eerste lid onder a en c en tweede lid van de Politiewet 1993.

Artikel 3 Politiewet:

1. Ambtenaren van politie in de zin van deze wet zijn:

- a. ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak;
- b. ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van technische, administratieve en andere taken ten dienste van de politie;
- c. vrijwillige ambtenaren, aangesteld voor de uitvoering van de politietaak.

Hieruit volgt dat zij niet bevoegd was tot handelingen die de vreemdelingenwetgeving betreffen.

1.6.

De constatering dat eerst nadat de verbalisant contact heeft gehad met de vreemdelingenpolitie het vermoeden tot illegaal verblijf is gerezen is derhalve in strijd met bovengenoemd artikel 50 Vw 2000, daar in eerste instantie geen objectieve feiten en omstandigheden aanwezig waren waarop men kon vermoeden dat appellant illegaal in Nederland verbleef.

1.7.

Het door de rechtbank geconstateerde dat het contact met de vreemdelingenpolitie plaats heeft gevonden in het kader van de uitvoering van de algemene politietaken is derhalve niet juist.

3.

Grief 3

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2 overwogen dat het niet beschikken over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over middelen van bestaan als grondslag voor de in bewaringstelling kan dienen, omdat het belang van de openbare orde dit vordert.

3.1. Toelichting

Appellant stelt dat hij een Nüfus (=Turks nationaal ID-kaart) heeft overgelegd waaruit blijkt wie hij is, hetgeen derhalve een bewijs van zijn identiteit is (zie ook 1.1.). Het paspoort van appellant is verloren gegaan, reden waarom hij op het politiebureau was. Dit kan dus niet als zodanig worden tegengeworpen.

3.2.

Met betrekking tot het niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats heeft appellant meerdere keren aangegeven dat hij woonachtig is bij zijn vriendin. Het feit dat hij de naam van de straat niet weet is, zoals ook eerder aangegeven, gelegen in het feit dat appellant noch lezen noch schrijven kan en het voor hem moeilijk is namen en cijfers te onthouden. Dit moge tevens blijken uit het feit dat appellant bij het verhoor niet wist hoe oud hij is en hij zijn Nüfus overlegt om aan te geven hoe zijn naam gespeld dient te worden.

3.3.

Anders dan de rechtbank is appellant van mening dat er sprake is van een vaste woon- en/of verblijfplaats als iemand ergens voor een bepaalde tijd woont en niet zoals de rechtbank stelt dat men ingeschreven dient te staan bij de GBA. Appellant woont bij zijn vriendin en heeft derhalve een vaste verblijfplaats.

3.4.

Anders dan de rechtbank, die oordeelt dat appellant zelfstandig dient te beschikken over middelen van bestaan, is appellant van oordeel dat zijn vriendin en in het uiterste geval zijn broer, garant staan voor zijn verblijf. Appellant heeft dit ook verklaart bij de vreemdelingenpolitie. De rechtbank oordeelt ten onrechte dat deze grond terecht aan de maatregel ten grondslag is gelegd. Appellant is van mening dat een garantstelling niet ongebruikelijk is in het vreemdelingenverkeer. Immers, een vreemdeling die naar Nederland komt in het kader van verblijf bij partner zal in eerste instantie geen eigen inkomen hebben en afhankelijk zijn van de garantverklaring van zijn partner. Reden waarom het niet hebben van een eigen inkomen niet kan worden tegengeworpen.

3.5.

De vordering van de maatregel van bewaring wordt genomen op grond van het feit dat de openbare orde dit vordert en omdat er aanwijzingen zijn dat appellant zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

3.6.

Appellant heeft een relatie in Nederland en er alle belang bij om hier ten lande te verblijven. Het gevaar voor onttrekking aan de uitzetting is derhalve niet aanwezig. Appellant heeft een EU-toetsingsaanvraag ingediend verweerder heeft reeds besloten om hierover een hoorzitting te plannen (zie ook telefax van gemachtigde d.d. 17 maart 2010). Tevens heeft verweerder besloten om de uitzetting van appellant om deze reden op te schorten.

3.7.

Betrokkene wenst Uw afdeling te verwijzen naar de uitspraak van 24 februari 2010, VK 's-Gravenhage, zp Rotterdam, Awb 10/5764. Een afschrift hiervan wordt bijgevoegd (Prod 2.). In r.o. 2.2.1 overweegt de rechtbank het volgende:

'Anders dan een verblijfsvergunning is de afgifte van een verblijfsdocument ten bewijze van rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan geen constitutief besluit, maar een declaratoire handeling. Hieruit volgt dat de rechter in bewaringszaken niet gebonden is aan verweerders oordeel ter zake, maar zelfstandig moet beoordelen of aan de voorwaarden voor rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan is voldaan'.

3.8.

Uit deze uitspraak blijkt dat de rechtbank zelfstandig bevoegd is om te oordelen of een vreemdeling declaratoir als gemeenschapsonderdaan kan kwalificeren. Gezien de stukken die gemachtigde de rechtbank en verweerder op 12 en 17 maart 2010 heeft doen toekomen, mag overduidelijk blijken dat er in casu wel degelijk sprake is van een deugdelijk bewezen duurzame relatie.

Indien Uw Raad deze kwalificatie aanneemt, betekent dit de relatie al ten tijde van de oplegging van de maatregel bestond en duurzaam was, zodat ten tijde van de bewaring appellant rechtmatig verblijf had o.g.v. artikel 8 sub c Vw 2000. De bewaring is dan van meet af aan onrechtmatig.

3.9.

Anders dan de rechtbank concludeert, mag naar aanleiding van hetgeen hierboven is verwoord, worden aangenomen dat appellant geen belang heeft om zich aan het toezicht van verweerder te onttrekken.

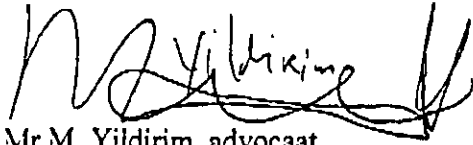
4. Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw Afdeling dan ook:

- Doende wat de rechtbank had behoren te doen, het beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren.
- De maatregel van bewaring onmiddellijk op te heffen.
- Met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr M. Yildirim, advocaat